

SUSKUNLUK ÜLKESİNDE YHTÝLAL

Editör Zafer Ekin Karabay

(Her insan bir ülkedir
ve bir ülke suskun, ya
ihtilal nerededir.)

/Rüzgarlý bahçede hep ayný çocuk ađlardý ve
o çocuk hep bendim. Ýnip yapamýn rahmine
içerdim denizi. Her insan bir ülkedir, ben de
suskunluk ülkesi./

önce gözaltýna alýndým
-gözlerinin altýna-
Elif içtim
yađmur giydim. Çýktým.
çýktým da, özgürlük içinde kaldý
çýktým da kendimi bir sokakta býraktým.
Sonra...sonra yitirdim orada kendimi
hükümsüzüm!

Cehennem tak tak vurdu kapýmýza
Kapýmýzda eyllülerin ýssýz fýrtýnasý
adýmýza
adým
adým
yaklaþtý yasaklýklar
mevsime kuraklýklar karýþtý.

Gün oldu
tutuklu yargýlandý gözyaþlarým
bu ülkenin cuntasýnda
ve puntasýnda bir gazetenin
kilitlendi dudaklarým.
Açtým gözlerimi: Sýkýyönetim
sýkýya yönelir tim
ve hürriyete vurur
kurur gözlerimden düþen bir yaþ masamda
hiç ölmemeliyim çok yaþamasamda.

/Rüzgarlý bahçede artýk yađmur yađýyordu.
Kokuyordu beni yaratan toprak ve bir çýðlýk
geliyordu./

biriktirdim kendimi mýsra oldum
biriktirdim
kýta,
topladým
þiir oldum.
çýktým suskunluktan ve çýðlýkta
kayboldum.

Artýk yerini güneþe býrakýr bir hilal ve suskunluk
ülkesinde çan sesleri; ihtilal
ihtilal
ihtilal!..